

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010233
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7218010233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému X. Q. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T/14/2018 zo dňa 19. 9. 2019, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 7. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému X. Q., nar. 1. 9. XXXX v A., bytom
A., ul. A. 2

u k l a d á

podľa § 156 ods. 2, § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 56 ods. 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest
vo výške

600 (šesto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 4T/14/2018 zo dňa 19. 9. 2019 uznal obžalovaného X. Q. vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v Košiciach, na ulici Klimkovičovej 2 dňa 12.2.2017 v čase o 18:00 hod. po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol poškodenú X. B. a to tak, že ju ťahal za vlasy, čím jej spôsobil podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia do 21 dní a následne oboma rukami sotil do poškodenej I. Q., následkom čoho narazila do steny a udrela si hlavu, čím jej takto spôsobil pomliaždenie hlavy v ľavej spánkovej časti s dobou liečenia do 7 dní a podvrtnutie krčnej chrbtice s blokovým postavením krčných stavcov s dobou liečenia do 42 dní

Súd mu za to uložil podľa § 156 ods. 2, § 41 ods. 1, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO 35 937 874 škodu vo výške 740,38 Eur, I. Q., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A., ul. A. X škodu vo výške 1 915,20 Eur, X. B., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom A., ul. A. X škodu vo výške 1 824 Eur, Sociálnej poisťovni pobočka Bratislava, ul. Záhradnícka 31, Bratislava, IČO 30 807 484 škodu vo výške 587,60 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO 35 937 874 a X. B., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom A., ul. A. 2.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine, výroku o treste, aj výroku o náhrade škody a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a rozhodol vo veci tak, že ho spod obžaloby oslobodí alebo aby zrušil vec a vrátil súdu prvého stupňa.

V predmetnej veci sa necíti byť vinný, súd vyhodnotil dôkazy len v prospech poškodených a v neprospech obžalovaného. Spochybňuje hodnovernosť výpovedí poškodených, kde s poškodenou Q. je v dlhodobom rozvodovom konaní a táto mu bráni v styku s maloletou dcérou. Ďalej namietla, že výpovede poškodených sú totožné, akoby si porovnávali údaje a tieto si prispôbovali vo svoj prospech. Ďalej namietla, že súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú výpoveď svedkyne V., jeho sestry. Ďalej poukazuje na skutočnosť, že poškodená B. pri svojom prvom výsluchu uviedla, že jej žiadne zranenia spôsobené neboli a návštevu lekára uskutočnila až viac ako 28 hodín po údajnom útoku zo strany obžalovaného a uvedený časový odstup zakladá pochybnosti o príčinnej súvislosti medzi konaním obžalovaného a následkom, ktorý mal nastať.

Odhliadnuc od vyššie uvedených námietok nepovažuje rozsudok za zákonný, ani čo do výroku o treste, pretože je neprimerane prísny a nestotožňuje sa ani s výrokom o náhrade škody.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila aj splnomocnenkyňa poškodených, ktorá poukázala na skutočnosť, že civilný spor o úprave styku k maloletej je právoplatne skončený, avšak obžalovaný nejaví o maloletú záujem. Pokiaľ ide o charakter zranenia poškodených, tieto závery považuje za konštrukcie obžalovaného, ktoré boli jednoznačne vyvrátené znaleckým dokazovaním, aj výpoveďou samotného znalca.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne V., sestry obžalovaného, táto nemohla zaznamenať incident, pretože bola tma a bola vzdialená od miesta incidentu 200 m.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a vo vzťahu k výroku o vine a výroku o treste dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, o závere okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného nemal žiadne pochybnosti a keďže sa so závermi okresného súdu v uvedenom rozsahu v celom rozsahu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

V prvom rade považuje krajský súd za potrebné uviesť, že vo vzťahu k výroku o vine vykonal okresný súd rozsiahle dokazovanie, ktoré následne adekvátnym spôsobom vyhodnotil a v dôvodoch napadnutého rozsudku vyčerpávajúcim a kvalifikovaným spôsobom odôvodnil s tým, že v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o vine sa v podstate dôsledne vysporiadal okresný súd aj s odvolacími námietkami obžalovaného.

Výpovede poškodených boli potvrdené aj závermi znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, ktorý v záveroch znaleckého posudku a taktiež pri výsluchu na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil, že zranenia, ktoré poškodené utrpeli boli spôsobené tak, ako to popisovali vo svojich výpovediach obe poškodené a zároveň vylúčil, že by k zraneniam došlo tak, ako to opísal obžalovaný a jeho sestra. Sestra, ktorá nemohla vidieť z auta, kde sedela na miesto incidentu.

V tejto súvislosti krajský súd zároveň poukazuje na judikatúru ÚS SR, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak len v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Pokiaľ ide o výrok o uložení trestu odňatia slobody krajský súd sa s týmto nestotožnil, hlavne pre jeho nepreskúmateľnosť s tým, že v odôvodnení rozsudku okresný súd len cituje ustanovenie § 36 Tr. zák., ktoré nie je uvedené vo výroku rozsudku a takisto nie je zjavné, na základe akých právnych úvah použil ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. s tým, že pre odôvodnenie tohto ustanovenia použil iba citáciu zákonného ustanovenia.

Vzhľadom na tieto nedostatky výroku o treste krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na závery o uznaní viny obžalovaného je možné zrušiť napadnutý rozsudok len vo výroku o treste a následne krajský súd rozhodol o uložení trestu v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák. a dospel k záveru, že vzhľadom k charakteru spáchaného trestného činu, na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a okolnosti spáchania trestného činu, na jeho pomery a možnosť nápravy je možné účel trestu dosiahnuť aj trestom nespojeným s trestom odňatia slobody a krajský súd dospel k záveru, že uložením peňažného trestu sa dosiahne účel sledovaný Trestným zákonom.

Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov.

Nezistiac žiadne pochybnosti ani vo výroku o náhrade škody rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.